

A barátság

Most már tudom mi a barátság,
Egy igazi sajtáság.
Már előre tudod, hogy mit mondana,
Gondolatban akár meg is fojtana.
De még sem titkolsz előtte semmit,
Mert nélküle úgy érzed, nincs senkid.

Még anno azt hittem,
Hogy a szívemben barátokat őriztem.
De nem arról szól az egész,
Hogy kibeszéld, mikor elnéz.
Egyaránt ezt tettük,
Mert egymás hibáit nem szerettük.
Azt véltem, ez a barátság része,
Nem is gondolkodtam, hogy odavész-e?
Azonban most nem jár ezen az eszem,
Mi lesz, ha a barátságodat elvesztem?
Mert veled nincs olyan, hogy egymás háta mögött
Más fülébe egy-két szó elszökött.
Nem látom azt, hogy valami rossz is lenne benned,
Még akkor, sem ha nem tiszteled a csendet.
Mert ezek az igazán szerethetők,
Melyek másoktól eltérőek.

Most már tudom a barátság mit jelent,
Szeresd úgy, ahogy teremtett.
Állj ki érte minden áron!
Ne hagyj, hogy neki valaki is ártson!
Legyél a szívárványa
De ha kell az árnyék látványa.
Soha ne legyél neki, sok vagy kevés,
Hanem ami belőled éppen elég!

Egy barátnak, mindennek meg kell felelnie,
De legfőképpen csak barátnak lennie!